

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 183/23

Luxemburg, 5 december 2023

Arrest van het Hof in de gevoegde zaken C-451/21 P | Luxemburg/Commissie en C-454/21 P | Engie Global LNG Holding e.a./Commissie

De Europese Commissie heeft het Unierecht geschonden bij het onderzoek naar de fiscale rulings die Luxemburg aan de groep Engie heeft afgegeven

Volgens de Europese Commissie heeft Luxemburg in het kader van fiscale rulings inzake intragroepsfinancieringen staatssteun toegekend aan de groep Engie. De Commissie heeft evenwel een fout begaan bij de vaststelling van het referentiestelsel dat het vertrekpunt vormt voor het vergelijkende onderzoek dat moet worden uitgevoerd ter beoordeling van de selectiviteit van deze belastingmaatregelen, en dus voor de kwalificatie ervan als verboden staatssteun. Het referentiestelsel (de „normale” belastingregeling), op basis waarvan de selectiviteitsvoorwaarde moet worden onderzocht, moet namelijk de bepalingen omvatten die voorzien in de vrijstellingen die de nationale belastingdienst in het betrokken geval van toepassing heeft geacht, wanneer die bepalingen op zich geen selectief voordeel in de zin van het Unierecht verschaffen omdat zij geen kennelijke discriminatie tussen ondernemingen invoeren. Om aan te tonen dat er sprake is van een afwijking van een referentiekader mag de Commissie zich er dus niet toe beperken vast te stellen, zoals zij in dit geval heeft gedaan, dat een maatregel afwijkt van een algemene doelstelling om alle in de betrokken lidstaat gevestigde vennootschappen te belasten, zonder rekening te houden met nationale bepalingen die nader invulling geven aan de uitvoering van deze doelstelling.

Bij besluit van 20 juni 20181 heeft de Commissie vastgesteld dat de Luxemburgse belastingautoriteiten twee reeksen voorafgaande fiscale rulings (*tax rulings*) (hierna: „fiscale rulings”) hadden afgegeven in het kader van complexe vennootschapsrechtelijke en financiële constructies binnen de groep Engie. Volgens haar heeft deze fiscale behandeling de groep in staat gesteld om belastingheffing te vermijden over nagenoeg de volledige winst die de in Luxemburg gevestigde dochtervennootschappen hebben gerealiseerd. Zij is tot de slotsom gekomen dat die fiscale rulings staatssteun vormden die onverenigbaar was met de interne markt en die door de Luxemburgse autoriteiten moest worden teruggevorderd van de begunstigden ervan.

Het Gerecht van de Europese Unie, waarbij de groep Engie en Luxemburg beroep hadden ingesteld, heeft hun beroepen verworpen.² Daarop hebben Engie en Luxemburg hogere voorziening ingesteld bij het Hof.

Het Hof herinnert eraan dat de Commissie, om te bepalen of een nationale maatregel staatssteun vormt, met name moet **aantonen dat deze** de begunstigde ervan **een selectief voordeel verleent**. Om een belastingmaatregel als „selectief” aan te merken, moet zij om te beginnen **het referentiestelsel vaststellen**, dit is de „normale” belastingregeling die in de betrokken staat van toepassing is. Vervolgens moet de Commissie aantonen dat de maatregel in kwestie **afwijkt van dit referentiestelsel** omdat er een **verschil in behandeling** mee wordt ingevoerd **tussen ondernemingen die zich in een vergelijkbare situatie bevinden**.

De betreffende bepalingen van Luxemburgs recht stellen de vrijstelling voor inkomsten uit deelnemingen bij een moedermaatschappij niet uitdrukkelijk afhankelijk van de heffing van belasting over de uitgekeerde winst bij haar

dochtervennootschap. Dit was de uitlegging die Luxemburg aan deze bepalingen heeft gegeven. De Commissie is in dit geval

afgeweken van deze uitlegging door zich op het standpunt te stellen dat dit onverenigbaar was met de algemene doelstelling om alle ingezetenen vennootschappen te belasten. Volgens het Hof is de Commissie echter in beginsel verplicht om de door de lidstaat tijdens een contradictoires debat gegeven uitlegging van de bepalingen van nationaal recht te aanvaarden, voor zover deze uitlegging verenigbaar is met de bewoordingen van deze bepalingen. In deze zaak heeft de Commissie echter niets aangevoerd dat afdoet aan de uitlegging van Luxemburg, die overigens verenigbaar is met de bewoordingen van deze bepalingen. Het Gerecht heeft dus ten onrechte de vaststelling van de Commissie bevestigd dat er sprake was van een dergelijk voorwaardelijk verband tussen deze twee fiscale behandelingen.

Bovendien heeft het Gerecht ten onrechte geoordeeld dat de Commissie geen rekening hoefde te houden met de administratieve praktijk van de Luxemburgse belastingautoriteiten met betrekking tot een nationale bepaling inzake rechtsmisbruik. Ter onderbouwing van haar besluit had de Commissie namelijk moeten aantonen dat de Luxemburgse belastingdienst in de betreffende fiscale rulings was afgeweken van zijn eigen praktijk met betrekking tot verrichtingen die vergelijkbaar zijn met die welke hier aan de orde zijn.

Ten slotte doet het Hof zelf uitspraak op de beroepen tot nietigverklaring. Volgens het Hof **heeft de Commissie fouten gemaakt bij haar verschillende analyses** van de referentiekaders die het normale belastingstelsel afbakenen. In het bijzonder zouden de bevoegdheid en de fiscale autonomie van de lidstaten in sectoren die niet op Unieniveau zijn geharmoniseerd, worden geschonden indien de Commissie uitsluitend op basis van de door het nationale recht nagestreefde algemene doelstelling om alle ingezetenen vennootschappen te belasten een referentiekader zou kunnen bepalen, dus zonder in dat kader met name bepalingen inzake vrijstellingen op te nemen. Deze fouten **hebben de gehele selectiviteitsanalyse aangetast, en het besluit van de Commissie wordt dan ook nietig verklaard.**

NOTA BENE: Bij het Hof van Justitie kan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld tegen een arrest of een beschikking van het Gerecht. In beginsel heeft de hogere voorziening geen opschortende werking. Indien de hogere voorziening ontvankelijk en gegrond is, vernietigt het Hof de beslissing van het Gerecht. Ingeval de zaak in staat van wijzen is, kan het Hof de zaak zelf afdoen. Als dat niet zo is, verwijst het de zaak naar het Gerecht, dat is gebonden aan de door het Hof in het kader van de hogere voorziening gegeven beslissing.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst en, indien van toepassing, de samenvatting](#) van het arrest zijn op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎(+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via „[Europe by Satellite](#)” ☎(+32) 2 2964106.

Volg ons!

¹ [Besluit \(EU\) 2019/421 van de Commissie](#) van 20 juni 2018 betreffende steunmaatregel SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN) door Luxemburg ten uitvoer gelegd ten gunste van Engie.

² Arrest van 12 mei 2021, Luxemburg e.a./Commissie, [T-516/18](#) en [T-525/18](#) (zie perscommuniqué [nr. 80/21](#)).